

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **B. T. N.**, narozená dne X
státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2176/2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-35158-14/ČJ-2023-930310-V249 ze dne 7. 6. 2024, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- Rozhodnutím ze dne 23. 7. 2023, č. j. KRPA-178364-19/ČJ-2023-000022-50, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, uložila žalobkyni povinnost opustit území členských států Evropské unie [§ 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“]. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla napadeným rozhodnutím.
- Proti rozhodnutí žalované se žalobkyně bránila žalobou, ve které současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
- V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobkyně uvedla, že toto mimořádné opatření může být výhradním prostředkem, jak lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální. Popsala, že na území České republiky pobývá s manželem D. H. D., narozeným dne X, a s nezletilým synem D. H. T., narozeným dne X, občanem České republiky. Zdůraznila, že její syn nemá na území České republiky žádné další blízké příbuzné, kteří by mu mohli zajistit potřebnou péči a výživu. V případě vycestování žalobkyně tak její syn bude nucen Českou republiku opustit. Dodala, že její manžel se nachází v podobné situaci jako ona. Žalobkyně přiznala, že oba s manželem byli odsouzeni

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, na základě dobrého chování byli z výkonu trestu podmíněně propuštěni (příslušný soud nepovažoval pobyt žalobkyně na svobodě za rozporný s veřejným zájmem a dovodil, že žalobkyně povede řádný život). Žalobkyně uvedla, že své trestné činnosti lituje. Jejich syn strávil dobu výkonu jejich trestu ve Vietnamu, nyní ovšem žije se svými rodiči a navštěvuje základní školu v Postoloprtech. S odkazem na čl. 3 Úmluvy o právech dítěte žalobkyně konstatovala, že je v zájmu jejího nezletilého syna setrvat ve společné domácnosti s oběma rodiči a pokračovat v plnění povinné školní docházky v České republice. K tomu odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, č. j. 10 Azs 37/2024-55. Podle žalobkyně by nepřiznání odkladného účinku mělo nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života její rodiny. Žalobkyně dále poukázala na to, že trpí chronickým autoimunitním onemocněním lupus a její zdraví je křehké po fyzické i psychické stránce. V zemi původu nemá žalobkyně žádné zázemí ani lékaře.

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že přiznání odkladného účinku žalobě by nemělo sloužit jako nástroj pro další legalizaci pobytu a v daném případě je v rozporu s veřejným zájmem. Tím je podle žalované požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují český právní řád. Má-li být správní opatření ve formě uložení povinnosti opustit území účinné, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Žalovaná navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobkyni uložena povinnost opustit území, je schopno jí způsobit újmu, neboť toto rozhodnutí žalobkyni nutí vycestovat. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobkyně byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě.
10. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě sama žalobkyně přiznala, že byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2020, č. j. 11 To 33/2020-1979, zdejší soud zjistil, že žalobkyně byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin (zločin) nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na osm let nepodmíněně. Žalobkyně totiž byla členkou organizované skupiny, která opakovaně za úplatu předávala dalším osobám a za účelem dalšího prodeje přechovávala psychotropní látku metamfetamin; žalobkyně s manželem takový prodej řídili, obstarávali metamfetamin a podíleli se na jeho prodeji; zároveň přechovávali 763,45 g metamfetaminu.
12. Veřejnými zájmy jsou bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace trestné činnosti a vyloučení rizikových faktorů, které by mohly trestnou

činnost vyvolávat. Ačkoli otázka, zda zde byly důvody pro uložení povinnosti opustit území, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobkyně na území České republiky závažně narušila veřejný pořádek svou závažnou trestnou činností, za kterou byla pravomocně odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce osmi let. Žalobkyně tak tímto jednáním porušila veřejný zájem na zachování veřejného pořádku.

13. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů a zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal. Jak uvedla sama žalobkyně, její nezletilý syn v době, kdy byli s manželem ve výkonu trestu (tedy donedávna), pobýval ve Vietnamu. V tom se nyní řešená věc zásadně odlišuje od žalobkyní zmiňovaného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, č. j. 10 Azs 37/2024-55. Žalobkyni a její rodině nic nebrání v tom, aby svůj soukromý a rodinný život realizovali mimo území České republiky. Jedná o nepřímý důsledek úmyslného protiprávního jednání žalobkyně a jejího manžela, jehož si měli být vědomi, a takového jednání se vyvarovat. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnila.
14. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani povinnost soudu respektovat mezinárodní závazky České republiky, konkrétně čl. 3 a čl. 8 Úmluvy o právech dítěte. Soud připomíná, že tato úmluva počítá s oddělením dítěte od rodičů (např. v čl. 9 odst. 4) z rozhodnutí příslušných orgánů státu a na základě platného práva. Žalobkyně by si měla uvědomit, že to byla výhradně ona a její manžel, kdo přivedl svou rodinu do této situace, když se společně dopustili závažné trestné činnosti. Je tak smutným faktem, že pokud dojde k oddělení žalobkyně a její rodiny, případně k přesunu celé rodiny do Vietnamu, stane se tak pouze v důsledku závažného společensky škodlivého jednání žalobkyně (a jejího manžela), za které nese plnou odpovědnost výhradně a jen ona (a její manžel).
15. Z pohledu soudu pak nemá žádný význam, že žalobkyně svého předchozího jednání údajně lituje a že byla podmíněně propuštěna. Byť žalobkyně uvádí, že příslušný soud nepovažoval její pobyt na svobodě za rozporný s veřejným zájmem a dovodil, že žalobkyně povede řádný život, zdejší soud zjistil, že bezprostředně poté žalobkyně nerespektovala výjezdní příkaz a po uplynutí jeho platnosti pobývala na území České republiky neoprávněně. Takovéto protiprávní jednání požadavku na řádný život neodpovídá.
16. Dostatečným důvodem pro převážení zájmů žalobkyně nad veřejnými zájmy pak v dané situaci není ani zdravotní stav žalobkyně. Žalobkyně netvrdila, že by léčba její nemoci v zemi původu nebyla možná, ani že by z důvodu nemoci nemohla cestovat.
17. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
18. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1999 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobkyni povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.

19. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **4149000624**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 26. července 2024

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce